

Утолявамъ, *va.* modérer; 1. radoevoir; 2. *Méd.* lénifier; 3. (болежъ), endormir.

Утопистъ, *sm.* un utopiste.

Утопія (въобразителна земля за блаженство), *sf.* l'utopie f.

Утраевамъ, *vn.* durer.

Утренъ, *adj.* oriental.

Утро, *sn.* le matin, matinée f, orient m.

Утроба, *sf.* *Slov.* le ventre, les entrailles f.

Утробенъ, *adj.* Anat. viscerale.

Утровавъ и -са, *va.* vr. tripler.

Утроена колчавина, *sf.* la triplicéte.

Утроене, *sn.* le triplement et -plication f.

Утре и Сутрѣ, *adv.* demain; || — надвечеръ, demain soir.

Утреинна, *sf.* les matines f; || послѣдовопе на — книга, le matutinaire.

— заря, *sf.* *Milit.* la diane.

— дѣрѣха (за съ пижѣ), *sf.* le deshabillé.

Утревно врѣмѧ, *sn.* la matinée.

Утревнвамъ, *va.* égorger, immoler.

Утревнка (*науавура* t.), *sf.* la lavette, le frottoir.

Утревшентъ день, *sm.* le lendemain.

Утѣшивамъ, *va.* tenir en échec m.

Утѣхъ, *sf.* la satisfaction.

Утѣшавамъ, *va.* consoler, alléger; || fig. soulager, conforter, réconforter, d piquer; || -ca, vr. se consoler (*voyez Прѣговаримъ*).

Утѣшнене, *sn.* la consolation, all gement, baume m; || fig. l'onction f, dictame et tamne m.

Утѣшнелентъ, *adj.* consolant et consolatif, consolatoire, consolateur.

Утѣшнтель, *ка.*, *s.* consolateur, trice; || (*Духъ Святый*), le paraclet.

Утѣшливъ, *adj.* consolable.

Утѣжквамъ (*земля*), *va.* plomber.

Утѣжливъ, *vn.* s'épaissir.

Ухапвамъ, *va.* mordre; || (*пакъ*), remordre.

Ухапване, *sn.* la morsure, piquure f.

Ухватенъ, *adj.* surpris.

Ухвейкувамъ, *vn.* montrer les talons m.

Ухловица, *sf.* (*voyez Кукумѣвка*).

Ухо (*pl.* уши), *sn.* l'oreille f; 1. (*на пухъ*), le versoir; 2. (*ракча*), l'orillon m, oreille f; 3. (*у сърдце*), Anat. le ventricule; || което са относя до сърдчиното —, ventriculaire, adj; 4. *въспалене на то*, *Méd.* l'otite f; 5. уши (*на рыба*), *pl.* H. nat. les branchies ou ouies f; 6. (*на орало*), l'oreille f; 7. исправя си -тѣ (*за конъ*), *va.* chauvir des oreilles; 8. отрѣзвавамъ — на куче, *va.* essoriller; 9. до —, jusqu' aux oreilles, par dessus les oreilles; || *fam.* par-dessus les yeux.

Участувамъ, *va.* entrer; || (*иѣщо*), participer à, prendre part à; || *които -бува*, intéressé, adj.

Участень, *adj.* *Jur.* partageant.

Участие, *sn.* l'intérêt m, part f; || пріемамъ

—, *va.* s'intéresser à (dans), partager, compatiser avec.

Участникъ (*другарь*), *sm.* un sociétaire, participe, partisan, intéressé, croupier m; || *Jur.* un partageant; || пріемамъ -ница, *va* intéresser. [doctoresse.]

Учена жена, *sf.* un bas bleu; || *fam.* une — общница, *sf.* l'institut m, ath n e m.

Учене, *sn.* la leçon, enseignement m, \'etude f, cours m, doctrine, \'ecole f, savoir; 1. (*и врѣме на —*), les classes f, apprentissage m; 2. отѣль —, fig. la carrière; 3. (*на прѣкрытии*), Ганаваптisme m.

Ученикъ, *sm.* un étudiant,  l v e, disciple; écolier, ère; 1. (*на занятии*, чирканъ t.), un apprenti, garçon m; 2. по-старъ — въ гимназия, un v teran; 3. (*които живѣ въ тѣло*),  l v e interne m. [secularit , m.]

Ученническа правдина, *sf.* *Jur.* droit de Ученничество, *sn.* l'apprentissage m; || fig. le novicat.

Ученость, *sf.* l'instruction f, \'etude, doctrine f, savoir m, littérature, lecture, \'erudition f;

|| употребене на —, dépense d' rudit n, f.

Ученъ, *adj.* savant, docteur, docte, \'erudit, scientifique, lettré, littéraire, instrui, homme de cabinet, m; 1. тѣрдѣ —, fam. savantissime; 2. съ — начинъ, *adv.* savamente, doctement; 3. -ытѣ, *pl.* le monde littéraire ou servant; 4. събране -ны, le congrès.

— мжжъ, *sm.* un savant. [science-
човѣкъ (*тѣрдѣ*)), *sm.* fig. un puits de

Ученый поредъ, *sm.* la république des lettres f.

Учены забѣлѣжки, *sf.* pl. l' rudit n f.

Учетворивамъ (*очетыре умложавамъ*) и -са, *va.* vr. quadrupler.

Училикникъ, *sm.* un professeur, maître, r g ent, gouverneur, pédagogue, précepteur, \'ecolâtre m; instituteur, trice; 1. (*въ село*), un maister; 2. помощникъ на —, un sous-maître; 3. бывамъ общъ —, *vn.* régenter.

Училиница (*школо*), *sf.* l' cole f; 1. (*за искусства и занятия*), \'ecole des arts et métiers; 2. (*за разсаждане дръве*), Agric. la batardiere; 3. (*за въздене коне*), le man ge; 4. давамъ въ —, *va.* debourrer; 5. напустнувамъ -та та са скитамъ, *va.* faire l' cole buissonnière.

Училиниченъ (*школоски*), *adj.* scolaire et scholaique, collégial, scolaistique.

— вардачъ, *sm.* un cuistre.

— помощникъ, щница, *s.* moniteur, trice. **Училинично момче**, *vn.* un galopin.

— основане, *sn.* l'institution f.

Училинически, *adj.* professoral, doctrinal, dogmatique, magistral pédantesque, pr ceptoral; || fig. doctoral; || (*обнаслъмса — съ нѣкого*), pr ceptoriser.

Училиничество, *sn.* le préceptorat.